

GAM.

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE LEGISLATION - WETGEVING L
13-07-1989 <i>Sandemeulebroeke</i> Transmis à M. Oorgemakt aan de H.

L. 19.194/8.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 29 juni 1989 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van "bosdecreet", heeft op 5 juli 1989 het volgende advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp is, zoals wordt bevestigd in de brief waarbij de adviesaanvraag werd ingediend, een aangepaste versie van het ontwerp waarover de Raad van State op 8 juni 1988 het uitvoerig advies L. 16.478/8 heeft uitgebracht.

Uit de bewoordingen van de voormelde brief - en meer bepaald uit de uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 3, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - moet worden afgeleid, dat de huidige adviesaanvraag enkel de vraag tot voorwerp heeft of het ontwerp, zoals het thans voorligt, in overeenstemming is met de regelen inzake de verdeling van de bevoegdheden tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

2. De diverse bepalingen van het vorige ontwerp die, naar het oordeel van de Raad van State, de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest te buiten gingen, werden in het omgewerkt ontwerp hetzij weggelaten, hetzij aangepast.

Die weglatingen en aanpassingen geven aanleiding tot de hiernavolgende opmerkingen.

2.1. De onmogelijkheid voor het Gewest om bepaalde regelingen te treffen (o.m. inzake het opleggen van de eed, verdubbeling van de strafmaat, inbeslagname en verbeurdverklaring, het opdragen van de vervolging aan ambtenaren)

.../...

werd ondervangen doordat het nieuwe ontwerp, in tegenstelling tot het vorige, de desbetreffende bepalingen van het Boswetboek van 19 december 1854 laat voortbestaan.

De gemachtigde van de Executieve heeft bevestigd, dat het in dat licht is dat artikel 115 van het nieuwe ontwerp moet worden begrepen, wanneer daarin sprake is van "de door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaar die met de vervolging is belast". Om de twijfels weg te nemen die aangaande de omvang van de bevoegdheden van die ambtenaar zouden kunnen ontstaan, is het wenselijk in het bedoelde artikel 115 uitdrukkelijk te bepalen dat het gaat om "de ambtenaar die door de Vlaamse Executieve met toepassing van het Boswetboek van 19 december 1854 met de vervolging is belast".

2.2. Met artikel 84 van het nieuwe ontwerp wil de Vlaamse Executieve tegemoetkomen aan de kritiek die de Raad van State heeft uitgebracht m.b.t. artikel 126 van het vorige ontwerp.

Het genoemde artikel 126 verbond van rechtswege aan de veroordeling wegens bepaalde misdrijven het verval, gedurende een termijn van drie tot vijf jaar, van het recht om in een openbaar bos als koper of exploitant op te treden.

Artikel 84 van het thans voorgelegde ontwerp voorziet eveneens in een uitsluiting gedurende maximum vijf

jaar van het recht om als koper of exploitant in een openbaar bos op te treden, en dit in niet minder dan zeven gevallen. Doch de uitsluiting wordt nu door de Vlaamse Executieve uitgesproken op voorstel of op advies - de tekst is dubbelzinnig op dit punt - van het Bosbeheer en nadat de betrokkene in zijn verweermiddelen werd gehoord.

Die nieuwe regeling wordt in de memorie van toelichting verantwoord met het argument dat zij niet meer als een straf, maar als een voorzorgsmaatregel wordt bedoeld.

Die zienswijze kan worden bijgetreden. Het betreft immers niet meer een sanctie die van rechtswege aan een strafrechtelijke veroordeling wordt gekoppeld, doch een administratieve maatregel die ter vrijwaring van de bossen in een aantal welbepaalde gevallen ten aanzien van bepaalde personen kan worden getroffen.

Een voorbehoud dient evenwel te worden gemaakt m.b.t. de onder f) en g) vermelde redenen van uitsluiting, daar deze wegens de algemene termen waarin ze worden geformuleerd geen voldoende band vertonen met de door de ontworpen maatregel beoogde bescherming van de bossen.

3. Bij de nieuwe bepalingen die in het omgewerkte ontwerp voorkomen moeten, met betrekking tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, de volgende opmerkingen worden gemaakt.

3.1. Artikel 59, § 2, derde lid, voorziet in de "hoofdelijke" veroordeling tot een bepaalde geldboete van de personeelsleden van het Bosbeheer die de bepalingen van de genoemde paragraaf - welke betrekking hebben op de verkoop uit de hand van openbare bossen - overtreden. Artikel 59, § 2, vierde lid, bepaalt dat de koper, in geval van verstandhouding met de overtreder, tot dezelfde geldboete kan worden veroordeeld.

Die regelingen bepalen, benevens de straf die op het overtreden van artikel 59, § 2, staat, ook de wijze van bestraffing in geval verscheidene personen aan het misdrijf hebben deelgenomen. De wijze waarop de deelneming door verscheidene personen aan een zelfde misdrijf moet worden bestraft, wordt echter op een algemene manier geregeld door hoofdstuk VII van Boek I van het Strafwetboek en is als dusdanig aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten onttrokken. Luidens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kunnen de decreten de niet-naleving van hun bepalingen immers enkel strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen "overeenkomstig Boek I van het Strafwetboek", wat impliceert dat de Gemeenschappen en de Gewesten niet gerechtigd zijn om van de voorschriften van Boek I van het Strafwetboek af te wijken (zie arresten van het Arbitragehof nr. 44 van 23 december 1987 en nr. 11/89 van 11 mei 1989).

3.2. Artikel 93, vierde tot zesde lid, betreft de bos-aanplantingen die op zes meter of meer van de scheidingslijn tussen twee erven toegelaten zijn in de met toepassing van artikel 35bis van het Veldwetboek voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied van een gemeente. De

vergunning van het college van burgemeester en schepenen die krachtens artikel 35bis, § 5, van het Veldwetboek voor dergelijke aanplantingen vereist is, wordt vervangen door een machtiging van de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw van het Vlaamse Gewest en van de houtvester wanneer het gaat om beplantingen met houtachtige gewassen. Wat het rooien binnen de 12 jaar na de aanplanting of de jongste exploitatie van die houtachtige gewassen of van spontane bebossing betreft, wordt de vergunning van het college van burgemeester en schepenen voorgeschreven door artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw vervangen door een voorafgaande melding aan de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en aan de houtvester, welke laatstgenoemde het college van deze melding kennis geeft.

Door de ontworpen regeling wordt, blijkens de memorie van toelichting, "voor gronden die integraal deel uitmaken van een landbouwexploitatie en gelegen zijn in een agrarisch gebied de overgang van landbouw naar bosbedrijf mogelijk gemaakt en vice-versa".

De hier besproken regelingen zijn dus niet zozeer voorschriften inzake de bossen als dusdanig, noch inzake de landbouw - die in beginsel een nationale aangelegenheid is gebleven -, maar eerder voorschriften die een wijziging van de bestemming van de gronden op termijn moeten vergemakkelijken, wat in essentie een aangelegenheid van ruimtelijke ordening is. Aangezien krachtens artikel 6, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de ruimtelijke ordening eveneens tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort, doet zich met betrekking tot de bedoelde bepalingen van artikel 93 van het ontwerp derhalve evenmin een bevoegdheidsprobleem voor.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	P. VERMEULEN,	eerste voorzitter,
	J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
	W. DEROOVER,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	J. HERBOTS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.